

TIM 0 NEWS @NL

Workshop starten in Ecuador: hoe 'Stokkie' een 'Suri' werd

Het afgelopen half jaar liep Monique van der Kaa als vrijwilligster mee bij onze stichting. Monique studeerde in Nederland psychotherapie en zette tijdens haar verblijf in Quito twee verschillende workshops op bij de kinderopvang van onze partner Villa Ticca. Het opzetten van een dergelijke workshop is altijd een mooie uitdaging voor vrijwilligers, maar het brengt ook altijd hobbels op de weg met zich mee. Monique schreef een leuk stukje over haar ervaringen.

Door Monique van der Kaa

Ik krijg soms als feedback dat ik het mezelf af en toe wel erg moeilijk maak. Dit was ook een beetje het geval met de trainingen die ik voor Local Dreamers wilde geven. Vanuit Nederland beschikte ik al over een bak aan ervaring. Zoals een vierjarige psychotherapie opleiding, diverse gevolgd trainingen en heel veel creatieve ideeën. Maar om dan nieuwe trainingen te geven in een totaal andere cultuur, in een taal die ik net pas aan het leren was, is dan een behoorlijke uitdaging. Een uitdaging die ik met enthousiasme ben aangegaan. En gelukkig werd het ook met enthousiasme ontvangen.

In mijn tijd in Quito wilde ik twee workshops opzetten: **Griefelen** en **Rots en Water**. Het Griefelprogramma steunt jonge kinderen bij het leren zichzelf reguleren, zodat ze beter bestand zijn tegen de stress van het dagelijks leven. In het Rots en Waterprogramma gaat het om bewustwording van de eigen gevoelens en emoties, zoals die zich in het lichaam uitdrukken. Met behulp van fysieke oefeningen ontdekken jongeren hoe ze zich weerbaar kunnen opstellen en worden sociale vaardigheden vergroot.

Een nieuw project of workshop opzetten verloopt natuurlijk niet altijd vlekkeloos en ik had een behoorlijke dosis flexibiliteit en doorzettingsvermogen nodig. De grootste uitdaging was dat al het materiaal (oefeningen, verhalen, liedjes, achtergrondinformatie) in het Nederlands was. Het was veel werk en zeker in

het begin lastig om het in het Spaans te vertalen. Daarnaast moesten de kinderen me nog leren kennen, dus vlogen ze soms alle kanten op.

Vamos a 'Suri'!

Maar natuurlijk levert het ook veel mooie, bijzondere momenten op. Ik was ontzettend blij toen het me gelukt was om twee liedjes, behorend bij het 'Griefelprogramma', in het Spaans te vertalen en te laten rijmen. Tijdens de workshop gaan de kinderen met 'Stokkie' – een stokstaartknuffel – op reis in het dierenbos. Ik had Stokkie maar omgedoopt tot 'Suri', omdat Stokkie in het Spaans natuurlijk geen stokstaartje is, maar *suricati*. De eerste bijeenkomst had ik Suri alle kinderen persoonlijk laten begroeten. Het raakte me dat sommige kinderen na het afscheidsliedje Suri een knuffel en kus kwamen geven. Ontzettend leuk om te merken dat de kinderen het openings- en afscheidsliedje steeds beter mee konden zingen en de bijbehorende gebaren meededen. Wanneer de kinderen me zagen, riepen ze al snel 'Suri, Suri, vamos a Suri?' oftewel 'Suri, Suri, gaan we naar Suri?' Het was mooi om te zien dat de kinderen opgingen in de spelletjes en spelenderwijs konden experimenteren met het voelen van lichaamsgevoelens, goed ademen en stevig staan.

Ook de 'Rots en Water' training was een hele belevenis. In het begin verliep het moeizaam, maar gelukkig kon ik steeds beter de oefeningen in het Spaans uitleggen. De jongeren wisten inmiddels ook wie ik was. De hulp van Ruth, de begeleidster van Villa Ticca, was zeer waardevol. Als mijn Spaans toch nog iets te gebrekkig was en de jongeren niet helemaal begrepen wat de bedoeling was, vulde Ruth me aan. Bovendien deed ze enthousiast met de oefeningen mee. Een erg fijne samenwerking.

Ik ben blij dat ik deze uitdaging ben aangegaan en heb er veel van geleerd. Fijn dat er zowel bij Local Dreamers als Villa Ticca vrijwilligers waren die me hebben geholpen bij de trainingen. Bedankt dat ik deze uitdaging met jullie hulp heb kunnen aangaan!

Kinderen in actie tijdens de workshop Rots en Water